

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

V. Libri. Pars V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

facit, quod ministris eius sufficienter necessaria ministrantur. Quartò, quia maius est meritum in his quæ pauperibus ministrantur, quàm in his quæ diuitibus ministrantur: quia Deus solus ad hoc mouet, in his verò quæ ministrantur diuitibus, frequenter mouet aliud. Vltimò, quia bona monasterij pauperum sunt, etiam antequàm monasterium ingrediantur: quanto magis postquam ingressi sunt: & in domo Dñi laborant? Dignus *LUC. 10.* est enim operarius mercede sua.

INCIPIT QVINTA PARS, IN QVA
agitur de infirmis.

CAPVT I.

VLTIM ò in hoc quinto libro ostendendum est, qualiter se debent habere infirmi. Multa verò sunt quæ ad infirmitatē pertinent, de quibus. XII. tangere sufficiat. I. est vt attendat, à quo infirmitas detur. II. est vt attendat, ad quid datur. III. est vt aduertat, quantum donum Dei fuit sanitas quàm prius habuit. IIII. est vt cogitet, quanta est vtilitas infirmitatis. V. est, vt Deo & ministrantibus sibi propter Deū valde gratus existat. VI. vt si quem defectum temporalium habet, patienter sustineat. VII. est vt expedientia infirmitati suæ potius, quàm delectantia appetat. VIII. vt exempla sanctorum ad sui consolationem ad memoriam reuocet. IX. vt spe euasionis maiorum malorū, & spe æternorum bonorum, afflictionem suam alleuiet. X. vt timorem Domini cordi suo infigere studeat. XI. vt alijs compati ad-

discat. XII. vt si ei in infirmaria deest necessitas, habeat in patientia: vitam verò communem in desiderio habeat, & cessante necessitate ad eam lætus redeat. Attendere debet, infirmitatem datam esse à patre luminum & misericordiarum, qui non daret filijs suis, nisi quod sit eis expedire, & ideo gratanter debet eam recipere. Ad quod monemur exemplo Saluatoris: Calicem quem dedit mihi Pater, non vis vebibam illum? Attendere debet ad quid datur, & ad minus hoc debet intelligere, quòd iumentum videtur cognoscere cum percutitur, quòd scilicet percutitur, vel quia extra viam est, & ad viam redit: vel quia nimis lentè incedit, & gressum suum accelerat. Scrutari debet conscientiam suam, quem Dominus infirmitate percutit, & si extra viam paradisi se inuenit, compungi & confiteri: si verò non inuenit se extra viam paradisi, cogitare debet quòd piger erat ad bene operandum: & proponere quòd ad bonum feruentior erit. In Psal. Multiplicate sunt infirmitates eorum: postea accelerauerunt. Attendere debet quid ei Deus dedit, cum dedit sanitatem: intelligere facit infirmitas, quid valeat sanitas. Qui nunquam fuit infirmus, nescit quid habet, cum sanitatem habeat: ideo nec Deum pro ea debito modo diligit, nec ei gratus existit. Cogitare etiam debet, quanta sit infirmitatis vtilitas. Illa hostem domesticum debilitat: & sic hominè interiorem roborat. *Ber.* Quid mirum si hoste debilitato tu fortior efficiaris? Infirmitas corporis infirmitatem periculosiorem sanat, scilicet infirmitatè mentis. *Eccl.*

Ioan. 18.

*Serm. 29.
in Cant. à
medio.*

Infirmetas grauis, sobriam facit animã. Dicit B.
 Greg. de B. Benedicto, qui ppter tentationẽ car-
 nis posuit se in spinis, quòd vulnere carnis, sana-
 uit vulnera mentis. Idẽ: Quis nesciat quòd mul-
 to melius est ardere flãmibus febriũ quàm igne vi-
 tiorũ? Et tamen cùm febre corripimur, quia vi-
 tiorum estum qui occupare nos poterat, cõfide-
 rare negligimus, de psecutione murmuramus.
 Idem: Durũ non æstimes esse quod pateris: ex-
 ternis cruciatibus ab interna passione liberaris.
 Item infirmitas virtutem perficit, secundum il-
 lud: Virtus in infirmitate perficitur. Infirmitas
 etiam hominẽ probat: Quia acceptus eras Deo;
 necesse fuit vt tentatio p̄baret te. Probauit me
 quasi aurum q̄ per ignem transit. Senec. Non in
 mari tantũ, aut in p̄lio vir fortis apparet: ex-
 hibetur etiam in lectulo virtus. Multum etiã est
 vtilis infirmitas. Vnde in vitis Patrum, cùm qui-
 dam peteret à Ioanne heremita, vt sanaret eum
 à tertiana. Respondit: Rem tibi necessariã cupis
 abijcere. Vt enim corpora ferro à vitio, ita ani-
 ma languorib⁹ & castigationibus purificatur. Et
 quidã senex infirmanti discipulo dixit: Ne con-
 tristeris ex infirmitate vel plaga corporis. Si e-
 nim ferrũ es, rubiginem per ignẽ amittis: si ve-
 rò aurũ es, per ignẽ probaris, & ad maiora pro-
 ueheris. Et cùm quidam miles rogaret quẽdam
 virum sanctũ, vt à morbo liberaret eum p̄cibus
 suis: Vir sanctus audito ab eo, quòd melior esset
 in ægritudine & deuotior quàm in sanitate, di-
 xit: Oro Deum vt seruet te in quo melior es.
 Frater multum debet esse gratus Deo, & mi-
 nistranti sibi propter DEVM. In monasterio

Lib. 2. dia-
 log. cap. 2.
 in medio.
 Lib. 34.
 moral. cap.
 23. circa
 medium.

1. Corinth.
 12.
 Tob. 12.
 Tob. 23.
 Ex epist.
 79. ame-
 dio.

P. P. In Vi-
 ta de S. Io-
 an. Aegy-
 ptio Here-
 mita.

Y 4

enim

enim ordinato homines gratis recipiuntur, & gratis eis ministratur. Non enim qui eis ministrat, ab eis ministerij mercedē expectat: & quasi sine merito eorum eis ministrat. Etenim si laborant, pro æternis est labor ille: nō pro terrenis. Vnde valdē gratum debent habere: quōd Deus gratis fecit eis prouideri. Non est principale, quod ministratur, sed adiicitur. Hęc omnia adijciētur vobis. Victu magis tenui debet esse cōtētus, qui expectat mercedem magnā, quā qui expectat nullam. Et si aliquem defectū sustineant, patienter debent illud sustinere: cūm Deus sit monasterij prouisor: & illum defectum, medicinalem subtractionem debent reputare. August. Scit cœlestis medicus, quid nobis daturus sit ad consolationem: & quid subtracturus ad exercitationem. Non enim homo sine causa iumento suo cibaria detrahit. Non debet ibi esse murmur, quia contra Deum esset, qui prouisor est: Non contra nos est murmur vestrum, sed contra Dominum. Vsq̄uequo multitudo hęc pessima murmurat contra me? Cor debet esse firmum, vt non dissoluatur abundantia: nec murmuret penuria. Optimum est gratia stabilire cor, non escis quæ non præferunt ambulantes in eis. Multum est cauendum a murmure in claustro. Murmuratio vna est de duodecim abusionibus claustri. In vitis Patrum dicit abbas pastor: Qui querulosus est, monachus non est. Expedientia magis quā delectantia debet velle. Vnde August. in regula sua: Si velis fortē non expedit: suæ cupiditati non est obediendum. Idem: Vtrum sanando dolori quod

Matth. 6.

Exod. 16.

Num. 14.

Hebr. 6lt.

*In 3. regul.
cap. 31.*

delectat expediat, si non est certum, medicus
 consulatur. Exemplis sanctorum debet se con-
 solari. Hanc autem tentationem ideo permisit
 Dominus euenire illi, vt posteris daretur ex-
 emplum patientiæ eius: sicut & sancti Iob. Et
 post: Non est contristatus contra Deum, quod
 plaga cæcitatæ eueniret ei: sed immobilis in Dei
 timore permanfit, agens gratias Deo omnibus
 diebus vitæ suæ. Sufferentiam Iob audistis. Gre-
 gorius. Facta præcedentium patrum recolamus:
 & non erunt graua quæ toleramus. Spe eua-
 sionis maiorum malorum, debet afflictionem
 suam alleuiare. Magna misericordia est, quòd
 Deus pro malis futuris, quæ meruit homo, acci-
 pit infirmitates, vel alia mala præsentis vitæ.
 Tale est, ac si ille cui debentur marchæ auri &
 argenti, reciperet pro eis fabas, vel lapillos, pro
 quibus computatio facta est. Plus enim est faba
 vna respectu marchæ argenti: quàm tribulatio
 præsens respectu pœnæ futuræ. Diem pro anno
 dedi tibi. Item consolari debet magnitudine
 mercedis. Augustinus. Gaude sub flagellis: quia
 tibi seruatur hæreditas. Illis ad tempus parcit,
 quos in æternum damnabit. Idem: Non timeas
 flagellari, sed exhæredari. Gregorius: Nisi cor-
 rectis Dominus dare disponderet hæreditatem,
 erudire eos per molestias non curaret. Timorè
 Domini debet cordi suo infigere, vt per pœ-
 nam quam patitur, pœnam futuram intelligat.
 Gregorius. Si tam asperè Deus percutit vbi par-
 cit, quàm asperè percutiet, vbi non parcat? Co-
 gitare debet quomodo poterit ignem sustinere,
 qui non potest sustinere modicum calorem fe-

Thob. 2.

Iacob. 5.

*Lib. 4. in li.
 regum. in
 prin. habet
 aliquid
 tale.*

Ezech. 4.

brilem? Febris enim est calor, non ignis. Item qui non potest sustinere ignem in vno digito, quomodo poterit sustinere quòd corpus & anima sunt in igne grauiori? Item qui non potest sustinere ignem ad momentum, quomodo poterit illum sustinere in æternum? Compassionem addiscere debet. Nescit infirmus compati, qui infirmitatem passus non est. Qui omnium habebat notitiam, compassionem voluit addiscere per experientiam. Non enim habemus pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris. tentatum autem per omnia. Cessante necessitate ad communem vitam libenter debet redire. Vnde Augustinus in regula sua dicit de infirmis: Cùm vires pristinas reparauerint, redeant ad scèliciores consuetudinem suam, quæ famulos Dei tantò amplius decet, quantò minus indigent: ne cibi eos teneat voluptas, iam vegetatos, quos necessitas leuarat infirmos.

Hebr. 4.

*Paulo ante
medium.*

Finit liber quintus.

AD